

عربی اختصاصی

*** عَيْنِ الْأَصْحَحِ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ أَوْ مِنْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ

۱- مَا لِعَلِيٍّ وَلنَعِيمٍ يَفْنَى وَ لَذَّةٍ لَا تَبْقَى:

(۱) علی را چه کار با نعمت‌هایی که فنا می‌شود و لذت‌هایی که نمی‌ماند؟!

(۲) علی را با نعمتی که نابود می‌شود و لذتی که باقی نمی‌ماند، چه کار؟

(۳) برای علی نیست نعمتی که فنا شود و لذتی که باقی نماند!

(۴) نعمتی که فنا می‌شود و لذتی که باقی نمی‌ماند از آن علی نیست!

۲- مَنْ عَرَفَ نِظَامَ الطَّبِيعَةِ مَعْرِفَةً حَقِيقِيَّةً، لَا يَعْمَلُ عَمَلًا يُوَدِّي إِلَى تَخْرِيبِهَا وَ مَوْتِ مَنْ فِيهَا:

(۱) کسی که واقعاً نظام طبیعی را شناخته باشد، قطعاً کاری نمی‌کند که منجر به خرابی و مردن کسی شود که در آن است!

(۲) کسی که حقیقت نظام طبیعی را می‌شناسد، کاری انجام نخواهد داد که سبب تخریب و مردن هر که در آن است، بشود!

(۳) هر کس، حقیقتاً نظام طبیعت را بشناسد، کاری انجام نمی‌دهد که سبب تخریب آن و مرگ کسی که در آن است شود!

(۴) هر کس که نظام طبیعت را به‌طور واقعی بشناسد، کاری نمی‌کند که منجر به تخریب و مرگ کسی شود که در آن است!

۳- الطَّائِرُ الطَّنَانُ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يَنْطَلِقَ وَيَتَوَقَّفَ بِسُرْعَةٍ تُثِيرُ تَعْجَبَنَا: مَرِغٌ مَكْسٌ

(۱) قادر است که حرکت کند و توقف کند، با سرعتی زیاد و سبب تعجب ما گردد!

(۲) می‌تواند، با سرعتی، حرکت کند و بایستد که شگفتی ما را برانگیزد!

(۳) قادر بر حرکت و ایستادن است، با سرعتی که باعث شگفتی ما شود!

(۴) می‌تواند با سرعتی که حرکت می‌کند و می‌ایستد، تعجب ما را برانگیزد!

۴- يَسْعَى بِلَدُنَا لِتَحْسِينِ اِقْتِصَادِهَا عَنْ طَرِيقِ تَصْدِيرِ الْمُنْتَجَاتِ النَّفْطِيَّةِ وَالْمُنْتَجَاتِ الزَّرَاعِيَّةِ إِلَى الْبِلْدَانِ الْاٰخَرِي: كِشُورٌ مَا

(۱) از طریق صادرات فرآورده‌های نفتی و تولیدات کشاورزی به کشورهای دیگر برای بهبود اقتصادش تلاش می‌کند!

(۲) برای بهبود اقتصاد خود از راه صادر کردن محصولات نفت و کشاورزی به دیگر کشورها می‌کوشد!

(۳) تلاش می‌کند برای بهتر کردن اقتصاد خود فرآورده‌های نفتی و کشاورزی را به کشورهای دیگر صادر کند!

(۴) می‌کوشد تا اقتصاد خود را با صادر کردن فرآورده‌های نفتی و تولیدات کشاورزی به دیگر کشورها بهبود بخشد!

۵- فِي آخِرِ حَصَّةٍ أَمْرٌ مُعْلَمُنَا بِأَنْ نَرْمِيَ النِّفَايَاتِ فِي مَكَانِهَا الْمُنَاسِبِ:

(۱) آموزگار ما در آخرین زنگ دستور داد که زباله‌ها را در مکان مناسب بیندازیم!

(۲) در زنگ آخر آموزگار به ما فرمان داد که زباله‌ها در مکانی مناسب ریخته شوند!

(۳) معلم در زنگ آخر دستور به ریختن زباله‌ها در جای مناسب داد!

(۴) در آخرین زنگ، معلم ما فرمان به این داد که زباله‌ها را در مکان مناسبی بیندازیم!

۶- عَيْنِ الْخَطَا:

(۱) كُنْتُ أَنْتَظِرُ مِنْكَ أَنْ تَدَافِعَ مِنِّي أَكْثَرَ: از تو انتظار می‌داشتم که بیشتر از من دفاع کنی!

(۲) أُوَدِّعُ أَنْ يَزُورَكَ أَحَى مَرَّةً أُخْرَى: آیا به این می‌اندیشی که برادرم بار دیگر به دیدارت بیاید؟

(۳) عَوَدَ نَفْسَكَ عَلَى الْكَلَامِ اللَّيِّنِ فَهَوَ يُوَثِّرُ أَكْثَرَ: خودت را به سخن نرم عادت بده، پس آن بیشتر تأثیر می‌گذارد!

(۴) أَظَنَّ أَنْ إِنْ مَارَ هَذِهِ الْفَسِيلَةَ يَسْتَعْرِقُ وَقْتًا طَوِيلًا: گمان می‌کنم که میوه دادن این نهال، زمانی طولانی می‌گیرد!

۷- عَيْنِ الصَّحِيحِ:

(۱) أَعْلَمُ أَنَّكَ سَوْفَ تَنْجَحُ فِي الْاِمْتِحَانِ: می‌دانم که تو در امتحان موفق خواهی شده‌ای!

(۲) نَظَرْتُ إِلَى الطَّلَبِ فِي الصَّفِّ، كَأَنَّهُ مَرِيضٌ: به دانش‌آموز در کلاس نگاه کردم، او مریض بود!

(۳) إِنْ زَرَعْتَ حَصَدْتَ هَذَا قَانُونٌ طَبِيعِيٌّ: این که بکاری برداشت می‌کنی قانونی طبیعی است!

(۴) عَلَّمَنِي مِنْ فَضْلِكَ أَرِيدُ أَنْ أَتَعَلَّمَ مِنْكَ: لَطْفًا بِهِ مِنْ بِيَامُوزٍ؛ می‌خواهم که از تو یاد بگیرم!

٨- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الْمَفْهُومِ: «أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ» عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الْمَفْهُومِ:

- (١) این بنده چه داند که چه می باید جست * داننده تویی هر آنچه دانی، آن ده!
- (٢) شاخه از ریشه جدا نیست ولی گهگاهی * با حضور تبر از ریشه جدا می ماند!
- (٣) هیچ گنجی بی دد و بی دام نیست * جز به خلوتگاه حق آرام نیست!
- (٤) بس که مرغ دلم از ذوق اسیری پر زد * غیر مشتی پر ازو در شکن دام نماند!

٩- «آنچه را دوست نداری در موردت گفته شود، در مورد دیگران نگوی»: عَيْنِ الصَّحِيحِ:

- (١) لَا تَقُولِينَ مَا لَا تُحِبِّينَ أَنْ يَقُولُوا عَنْكَ!
- (٢) لَا تَقُلْ شَيْئاً لَا تُحِبُّ أَنْ يَقُولَ الْآخَرُونَ عَنْكَ!
- (٣) لَا تَقُولِي عَنْ غَيْرِكَ مَا لَا تُحِبِّينَ أَنْ يُقَالَ عَنْكَ!
- (٤) لَا تَقُلْ شَيْئاً لَمْ تُكُنْ تُحِبُّ أَنْ يُقَالَ عَنْكَ!

١٠- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي قِرَاءَةِ الْكَلِمَاتِ:

- (١) ذَهَبْتُ إِلَى الْمَكْتَبَةِ أَمْسٍ لِأَقْرَأَ دُرُوسِي الْمُهَمَّةَ!
- (٢) قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ لِيَتَعَمَّدِ الْقُدْرَةُ عَلَى الْعَقْلِ!
- (٣) أَحْسِنِ يُحْسِنُ إِلَيْكَ قُلْ خَيْراً تُذَكِّرُ بِخَيْرٍ!
- (٤) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ!

** عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الْإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ:

١١- مَنْ لَمْ يُؤَدِّبْهُ الْوَالِدَانُ صَغِيرًا يُؤَدِّبُهُ الزَّمَنُ:

- (١) من: من أدوات الشرط - معرب/ مبتدا و فعل الشرط «لم يؤدب»
- (٢) الزمان: اسم، مثنى، معرف بأل، معرب/ فاعل
- (٣) صغيراً: اسم، نكرة، مذكر، معرب/ مفعول
- (٤) يؤدب: فعل مضارع - مزيد ثلاثي من باب تفعل - مبني للمعلوم/ جواب الشرط

١٢- كَأَنَّ الْمُشْتَرَى مُتَرَدِّدٌ فِي شِرَاءِ الْبِضَاعَةِ وَ لَكِنَّ الْبَائِعَ عَازِمٌ عَلَى بَيْعِهَا:

- (١) المشتري: اسم الفاعل من باب افتعال - معرف بأل - معرب/ اسم كأن
- (٢) متردد: اسم الفاعل من باب تفعيل - مفرد - مذكر/ خبر كأن
- (٣) شراء: مصدر من المجرد الثلاثي - مفرد - مونث/ مجرور بحرف جر
- (٤) بيع: اسم - من مصادر المزيد الثلاثي - معرب/ مجرور بحرف الجار

١٣- اهْتَمَّ الْفَرْدُ مِنْذُ صِغَرِهِ بِهَذِهِ الْمَادَّةِ وَ عَمِلَ عَلَى تَطْوِيرِهَا مُجَدِّدًا:

- (١) اهتم: فعل ماض - مزيد ثلاثي من باب انفعال - مبني - مبني للمعلوم/ فعل و مع فاعله جملة فعلية
- (٢) هذه: من أسماء الإشارة للبعيد - مفرد - مونث/ مجرور بحرف الجار
- (٣) عمل: فعل ماض - للغائب - مجرد ثلاثي - مبني للمجهول/ مع فاعله جملة فعلية
- (٤) مجدداً: اسم - مفرد - مذكر - نكرة - معرب/ حال و منصوب

** عَيْنِ الْمُنَاسِبِ لِلْجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ:

١٤- «تَشْتَعِلُونَ - يَلَاحِظُ - إِحْتَفِلْنَ»: عَيْنِ الضَّمَائِرِ الْمُنَاسِبَةِ لِلْأَفْعَالِ:

- (١) هُمْ - هُوَ - هُنَّ
- (٢) أَنْتُمْ - هُوَ - أَنْتِنَّ
- (٣) أَنْتُمْ - أَنْتَ - هُنَّ
- (٤) هُمْ - هِيَ - أَنْتِنَّ

١٥- عَيْنِ الْخَطَأِ فِي الْمَنَادَى:

- (١) يَا قَوْمِ، لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ!
- (٢) يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَ الْكَمَالُ، يَا جَمِيلَ!
- (٣) يَا أَيُّهَا النَّاسُ، لَا تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ!
- (٤) اللَّهُمَّ، آتِنَا بَصِيرَةً وَ حِكْمَةً فِي حَيَاتِنَا!

١٦- عَيْنِ مَا لَيْسَ فِيهِ تَأْكِيدٌ عَلَى وَقُوعِ الْفِعْلِ:

- (١) وَقَفَ لِلْعَابِقِينَ بَعْدَ لَعِبِهِمُ الْكَثِيرِ قَرَبَ شَجَرَةٍ وَقَوْفًا لَيْسَتْ رِيحُوا هُنَاكَ قَلِيلًا!
- (٢) كَتَبْنَا نَتَعَاوَنُ فِي أَعْمَالِنَا الْيَوْمِيَّةِ تَعَاوَنًا حَتَّى نَصِلَ إِلَى أَهْدَافِنَا الْعَالِيَةِ!
- (٣) أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ فِي جَمِيعِ الْحَالَاتِ إِطَاعَةً لِأَنَّ ذَلِكَ أَعْظَمَ عِبَادَاتِ الْإِنْسَانِ!
- (٤) لَا تَنْزِلْ الْعِزَّةَ مِنْ جَانِبِ رَبِّنَا جَاهِزَةً بَلْ تَحْتَاجُ إِلَى عَمَلِنَا الْجَادِّ فِي ظِلِّ عِنَايَتِهِ!

١٧- عَيِّنِ الْمَبْنِيَّ لِلْمَعْلُومِ:

(١) يُرْفَعُ الْعَمَلُ الصَّالِحُ عِنْدَ اللَّهِ

(٣) يُرْجَعُ كُلُّ إِنْسَانٍ إِلَى اللَّهِ

١٨- عَيِّنِ مَا فِيهِ الْأَفْعَالُ انْقِصَاصًا:

(١) صَبَّرَ

(٢) تَكَوَّنَتْ

(٣) كُنَّ

(٤) كَأَنَّ

١٩- عَيِّنِ «اللام» من نوع واحد:

(١) لنقرأ كثيراً لامتحان حتى ننجح منه!

(٣) لنعمل أكثر لتهيئة ما نريده!

٢٠- عَيِّنِ مَا لَا تَجِدُ فِيهِ الْحَالِ

(١) نجد كثيراً من الأطفال و هم ينامون جائعين!

(٣) و لاتهنوا و لاتحزنوا و أنتم الأعلون!

(٢) يا أختي، أرسل هديّة ليوم ميلادك

(٤) لا يُقْبَلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفَاعَةٌ

(٢) لكلّ منا أمنية فنحاول للوصول إليها!

(٤) لأشترك في الجلسة لأستمع إلى كلام الحضار!

(٢) يؤدّي هؤلاء الموظّفين أعمالهم راضين!

(٤) أصبّحت الغرفة بعد تنظيفها نظيفة!